

אנשים

זלצמן, ברשותו רימוני עשן. על-פי גירסת כתב הטלוויזיה לענייני תעופה **חנן עזרן**, הוא מחזיק בידו מיתקן-גאז להגנה עצמית.

המופק, ולא כך הוא. איך מתגונן סמנכ"ל אל על, **בני גבאי**, מפני זעם העובדים. המופנה נגדו? על-פי גירסת דובר הוועדים, **גבי**

הצטרף למישרד התליאביבי, וזיכרוני פועל במסגרת מישרדו של בן-ציון בארצות הברית. **יצחק ליבני**, מנכ"ל

ממש כסנדק לדור שירה, בנו של בן-ציון שירה, יועצו לענייני-תיקשורת. בורג בא לברית-המילה בחברת מנכ"ל מישרד-הדתות, משה סלומון, והאיש החזק של המפד"ל, רפאל בן-נתן. לשירה ולאשתו חני, עורכת-דין במיקצועה, נולדו תאומים, בן, דור ובת, לי. על-פי בקשת שירה אף נאמרה תפילה „מי שבירך” גם על הבת, למרות שאין זה מקובל. היה זה אחרי התייעצות בין בורג וסלומון, שניהם רבנים. האב (חובש-כיפה למטה), החזיק בידו את בנו הבכור, בר, סמוך למקום עריכת-הברית. בין האורחים היו אנשי-תיקשורת רבים, שאיתם עובד שירה, בעל מישרד עצמאי ליחסי-ציבור, שגם משמש יועץ לשר. למעלה משמאל: העיתונאית מירה נוף.

יוסף בורג

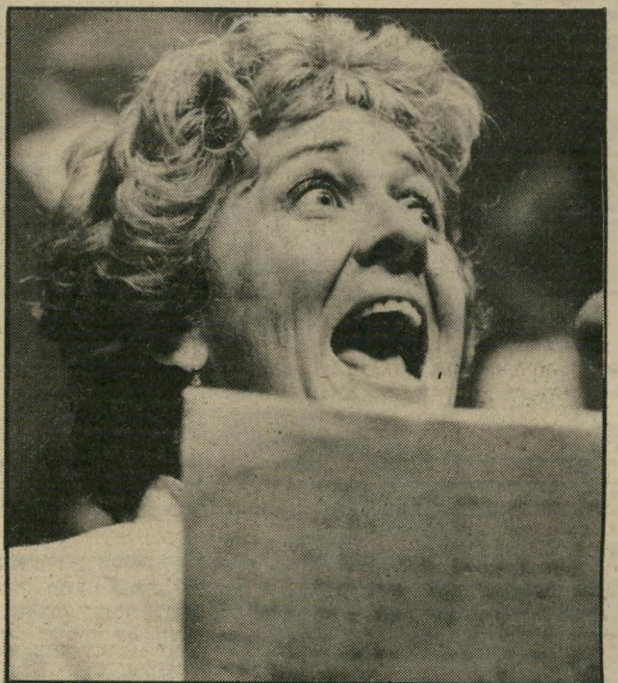

רשות השידור לשעבר ומועמד המערך לתפקיד שר-התרבות בבחירות האחרונות, לא הופיע תע משערונית הצנוורה על הר מחזה הפטריוט. לדעתו, הצני זורה בארץ היא עמוקה יותר ויש לה יותר מסימפסום אחד. לדבריו, תופעה מוכרת היא ההתאמה האוטומטית בכלי-התיקשורת, בעיקר האלקטרונייים, של עיתונאים שונים ללא כל הוראה. הם מתאימים עצמם למה שנראה כאחריות, כצורכי ביטחון, ומצנזרים עצמם צינזור עצמי. דעת-הקהל בארץ, לדעתי, היא מהשמרניות בעולם. כמנכ"ל הרשות הוא היה מקבל כמויות אדירות של מיכתבים וטלפונים שמחו על הצגת דבי רים שהם מחוץ לקונסנווס המי דומה. בעובדה שאין בישראל רשת שניה או טלוויזיה בכ- בלים גורמת לצימצום המידע הביקורת. בטלוויזיה מוקדש סכום זעום להפקת תוכניות ישראליות שיש חשש כי תהיה בהן ביקורת על הקיים, ולכן הכסף מושקע בייבוא תוכניות סכריניות מחו"ל. אין חוקה הי מונעת צנוורה, העיקר: בארץ טוענים, שאם המדינה מסבסדת גורמי-תרבות, היא רשאית להר יות מעורבת בבדיקת החומר

אורנה גאון

בשימלת מיני קצרצה מקבלת את פני אורחי המסיבה לכבוד סיפור החדש של דן בן-אמוץ. לאורנה, שהחלה לעבוד ביחסי-ציבור, לא חיתה זו ההפקה הטובה ביותר בתור אשתי-חסי-ציבור. חבריו לשעבר של בן-אמוץ הצביעו ברגליהם ולא באו לערב שהיא אירגנה.

עדנה פלידל

קוראת מדף נייר דברים שאמרה בכינוס שהתקיים בתיאטרון „הקא” מר” נגד הצנוורה. היא פירטה את תולדות-חייה והסבירה, לקול תשואות הקהל, שהוריה לא התכוונו להעביר את המשך חינוכה לא לידיים שמאליות ולא לידיים ימניות, וכמובן שלא לצנוורה.

פתחו סניפים מעבר לים. החל בכך עורך-הדין **אמנון שיבז** לת. לאחרונה פתח שם סניף מי שהיה שר-המישפטים בימי שילטון המערך, **חיים צדוק**. כך גם עושים עורכי-הדין מר אותו מישרד, **יעקב ישראלי**, יוסף **ירושלמי ודני כהן**, שהיה שופט חוזר לערכי-דין. לשורת מישרדים אלה מצטרף מישרדו התליאביבי של עורך-הדין **אמנון זיכרוני**. עורך-דין ישראלי, **ישראל כן** ציין, שפתח מישרד בניו-יורק,

העיתונאים השונים, ש” סיקרו את ההצגה הראשונה של המחזה הפטריוט של **חנן עזרן**, הזכירו שארבעה ח”כים באו לתיאטרון נווה-צדק. הם שכחו או לא ראו את הח”כ החמישי שנכח באולם, ח”כ מפי”ם **אלעזר גרנות**.

גידולה של המשבה הישראלית בארצות-הברית הג” דיל את היודקקות חלק מאנר שיה ליענות מישפטי בגלל בעיות שונות שצצו במקום ההגירה. עורכי-דין ישראלים